

Sygn. akt II Cz 704/13

POSTANOWIENIE

Dnia 06 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący - SSO Piotr Starosta

Sędziowie - SO Tomasz Adamski

SO Wojciech Borodziuk (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 06 listopada 2013 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa : M. Z. (1)

przeciwko : M. Z. (2)

o: uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Świeciu z dnia 11 lipca 2013 roku, sygn. I C 121/10

postanawia:

- 1. odrzucić zażalenie na punkt pierwszy postanowienia;**
- 2. oddalić zażalenie na punkt drugi postanowienia.**

Sygn. akt II Cz 704/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 lipca 2013 roku, sygn. akt I C 121/10, Sąd Rejonowy w Świeciu, w sprawie z powództwa M. Z. (1) przeciwko M. Z. (2) o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym:

- odrzucał wniosek pozwanego o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia od postanowienia o kosztach zawartego w punkcie 3 wyroku Sądu Rejonowego w Świeciu z dnia 31 sierpnia 2010 roku;
- odrzucał zażalenia pozwanego na postanowienie o kosztach zawartego w punkcie 3 wyroku Sądu Rejonowego w Świeciu z dnia 31 sierpnia 2013 roku.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że wyrokiem z dnia 31 sierpnia 2010 roku Sąd Rejonowy w Świeciu dokonał uzgodnienia treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym, zasądził koszty zastępstwa procesowego na rzecz powódki i nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Świeciu opłatę sądową.

W dniu 24 maja 2013 roku pozwany wniósł pismo zatytułowane „wniosek o przywrócenie sprawy”, z którego wynika, że nie zgadza się z orzeczeniem o kosztach na rzecz Skarbu Państwa, zawartym z wyroku z dnia 31 stycznia 2010 roku. „Ponadto z treści pisma wynika, że pozwany nie kwestionuje ani rozstrzygnięcia, ani też kosztów zastępstwa

procesowego na rzecz powódki, a jedynie obciążenie go obowiązkiem zapłaty opłaty sądowej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Świeciu.

Sąd zwrócił uwagę, że pozwany powoływał się na to, że sprawa nie była wszczęta z jego inicjatywy, lecz powódki, która wcześniej w dniu zakupu nieruchomości, nie stawiała się w kancelarii notarialnej, co spowodowało potrzebę wytoczenia powództwa. W takiej sytuacji obciążenie pozwanego kosztami nie było uzasadnione.

W końcowej części pisma pozwany wniósł o przywrócenie terminu do złożenia apelacji, ale z pisma wynikało, że chodzi w istocie o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia od postanowienia o kosztach na rzecz Skarbu Państwa zawartego w wyroku z dnia 31 sierpnia 2010 roku.

Przystępując do rozpoznania wniosku i zażalenia Sąd Rejonowy zważył, że zgodnie z art. 169 §1 k.p.c. pismo wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu wnosi się do Sądu, w którym czynność miała być dokonana, w ciągu tygodnia od ustania przyczyny uchybienia terminu.

W tym zakresie Sąd wskazał, że przyczyną która spowodowała, że zażalenie nie zostało wniesione w terminie był brak wiedzy pozwanego o treści orzeczenia.

Powyzsza okoliczność budziła jednak wątpliwości Sądu, gdyż pełnomocnik pozwanego był obecny na rozprawie, na której zostało ogłoszone orzeczenie. Niezależnie od powyższego pozwany otrzymał zawiadomienie o wszczęciu egzekucji przez Komornika Sądowego w dniu 06 lutego 2013 roku, co sam potwierdził w swoim wniosku. A zatem z tą datą ustala przyczyna uchybienia terminu, na którą powołuje się pozwany, czyli niewiedza pozwanego o treści orzeczenia.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Rejonowy odrzucił wniosek pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia, jako spóźniony (art. 171 k.p.c.)

Jednocześnie Sąd Rejonowy zważył, że zgodnie z art. 394 §2 k.p.c. termin do wniesienia zażalenia jest tygodniowy i liczy się od doręczenia postanowienia, a gdy strona nie zażądała w terminie przepisany doręczenia postanowienia zapadłego na rozprawie od ogłoszenia postanowienia.

W konsekwencji Sąd uznał, że skoro nie było podstaw do rozpoznania wniosku o przywrócenie terminu, który uległ odrzuceniu, również zażalenie, jako spóźnione podlegało odrzuceniu na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c.

Postanowienie Sądu Rejonowego zaskarżył zażaleniem pozwany, podnosząc, że kwestionuje także rozstrzygnięcie sprawy, a tytułowanie i treść pisma uzasadnia brakiem wiedzy prawnej i wystąpieniem bez pomocy i współpracy z pełnomocnikiem.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie na punkt pierwszy postanowienia jest niedopuszczalne, a na punkt drugi nie jest zasadne. Przystępując do rozpoznania zażalenia Sąd Okręgowy w pierwszej kolejności zwraca uwagę, że postanowienie o odrzuceniu wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia środka zaskarżenia (art. 171 k.p.c.), nie jest orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie, ani wskazanym jako zaskarżalne zażaleniem (art. 394 §1 k.p.c.), dlatego zażalenie na takie postanowienie, jako niedopuszczalne podlega odrzuceniu.

Ponieważ Sąd Rejonowy w punkcie pierwszym odrzucił wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie o kosztach postępowania zawarte w punkcie 3 wyroku Sądu Rejonowego w Świeciu z dnia 31 sierpnia 2010 roku, zażalenie pozwanego na punkt pierwszy postanowienia, jako niedopuszczalne należało odrzucić, o czym Sąd Okręgowy orzekł zgodnie z art. 373 k.p.c. w zw. z art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c.

Jednocześnie Sąd Okręgowy zwraca uwagę, że zasadność odrzucenia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia środka zaskarżenia podlega badaniu przez Sąd II instancji w ramach zażalenia na postanowienie o odrzuceniu środka zaskarżenia, w tym wypadku na punkt drugi zaskarżonego postanowienia z dnia 11 lipca 2013 roku.

W tym zakresie Sąd Okręgowy podziela ocenę wyrażoną przez Sąd Rejonowy, że zażalenie zostało złożone po terminie wskazanym w art. 394 §2 k.p.c., gdyż wniosek o przywrócenie terminu podlegał odrzuceniu (art. 171 k.p.c.)

Zgodnie z art. 169 §1 k.p.c. pismo wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu wnosi się do Sądu, w którym czynność miała być dokonana, w ciągu tygodnia od ustania przyczyny uchybienia terminu.

W tym miejscu Sąd Okręgowy zwraca uwagę, że z protokołu rozprawy z dnia 31 sierpnia 2010 roku wynika, iż na rozprawie był obecny pełnomocnik pozwanego, a po zamknięciu rozprawy Sąd ogłosił wyrok, zawierający w punkcie 3 orzeczenie o kosztach sądowych należnych Skarbowi Państwa od pozwanego.

Ustanowienie przez stronę pełnomocnika procesowego jest formą zastępstwa prawnego bezpośredniego, co oznacza, że czynności procesowe pełnomocnika, jak również jego zaniechania, wywołują bezpośredni skutek prawny w sferze prawnej mocodawcy. Innymi słowy czynności procesowe pełnomocnika, bez względu na to, czy zostały wykonane dobrze, czy źle, obowiązują mocodawcę (orzeczenie SN z dnia 8 czerwca 1937 r., C II 189/37, PS 1937, poz. 507) i nie może on się uchylić od ich skutków nawet, jeśli są one dla niego niekorzystne. Skoro zatem pełnomocnik pozwanego był obecny podczas ogłoszenia wyroku w dniu 31 sierpnia 2010 roku, to w tym dniu dowiedział się o treści wyroku i pozwany nie może podnosić okoliczności w zakresie osobistej swojej niewiedzy o treści wyroku.

Z tego tylko względu wniosek pozwanego z dnia 24 maja 2013 roku o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie o kosztach sądowych zawarte w wyroku ogłoszonym w dniu 31 sierpnia 2010 roku, był z oczywistych względów spóźniony i zgodnie z art. 171 podlegał odrzuceniu, bez konieczności czynienia dalszych rozważań co do wiedzy samego pozwanego o treści wyroku ogłoszonego w dniu 31 sierpnia 2010 roku.

Wobec niezachowania ustawowego terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia, Sąd Rejonowy zobligowany był do odrzucenia wniosku jako spóźnionego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy oddalił zażalenie pozwanego w zakresie odrzucenia zażalenia, zawarte w punkcie 2 zaskarżonego postanowienia, jako niezasadne. (art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c. w zw. z art. 13 §2 k.p.c.)